

Prima instanță: M. Soficiuc

Instanța de apel: N. Chicu, A. Albu și A. Toderaș

Republica Moldova  
Curtea Supremă de Justiție  
Î N C H E I E R E

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Petru Moraru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Știrbu Zaharii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Știrbu Zaharii împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca privind încasarea datoriei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Știrbu Zaharii și menținută hotărîrea Judecătoriei Soroca din 17 noiembrie 2014.

A C O N S T A T A T:

La 19 septembrie 2014 reclamantul Știrbu Zaharii a depus cererea de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca privind încasarea datoriei și repararea prejudiciului moral

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 07 iulie 2008 a fost eliberat din serviciu de către administrația Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca. Conform hotărîrii Judecătoriei Soroca din 02 februarie 2010, a fost restabilit la serviciu în calitate de paznic, începînd cu 07 iulie 2008.

A mai menționat reclamantul că la 12 octombrie 2009 s-a eliberat din funcție din propria inițiativă, menționînd că administrația Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca i-a promis că îi va achita contra sumei datorate de 10532 lei, piatră din carieră.

Ulterior, reclamantul s-a adresat administrației societății cu 2 cereri prealabile pentru soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară la care a primit refuz în satisfacerea pretențiilor, motivînd că a expirat termenul și că din acest motiv nu-i pot satisface cerințele.

Consideră reclamantul că prin aceste încălcări grave ale legislației a avut de suferit moral.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a sumei de 10526 lei – cu titlu de datorie, a penalității în mărime de 0,2 la sută din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere și repararea prejudiciul moral estimat la suma de 22000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Soroca din 17 noiembrie 2014 cererea de chemare în judecată înaintată de Știrbu Zaharii împotriva Societății pe Acțiunii „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca privind încasarea datoriei și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin deciziei Curții de Apel Bălți din 05 martie 2015, a fost respins apelul declarat de Știrbu Zaharii și menținută hotărîrea Judecătorei Soroca din 17 noiembrie 2014.

La 28 aprilie 2015 Știrbu Zaharii, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale parțial, deoarece, instanțele de judecată nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 25 martie 2015 (f.d. 84), fiind recepționată de către recurent la 27 martie 2015 (f.d. 85), iar recursul a fost declarat la 28 aprilie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul este declarat în termen.

La 20 mai 2015 în adresa intimatului Societatea pe Acțiunii „Cariera de Granit și Pietriș” din Soroca a fost expediată copia recursului, iar la 16 iunie 2015 în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința, prin care a solicita respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Știrbu Zaharii, este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios

Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Știrbu Zaharii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Știrbu Zaharii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Petru Moraru